

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΣΗΦ, Ο ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΣ.

Ο Άγιος Ιωσήφ, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 3 Απριλίου, γεννήθηκε στη Σικελία, το έτος 816 μ.Χ. και έζησε στα χρόνια τα δύσκολα, της Εικονομαχίας. Ο πατέρας του ονομάζονταν Πλωτίνος και η μητέρα του, Αγάθη και ήταν ευσεβείς και ενάρετοι Χριστιανοί. Κατάφεραν, να του δώσουν, χριστιανική ανατροφή και να τον μορφώσουν, όσο καλύτερα μπορούσαν. Έτσι, από νωρίς, ξεχώρισαν οι σπάνιες αρετές του, τις οποίες καλλιεργούσε και ανέπτυσε, με τη συνεχή μελέτη της Αγίας Γραφής.

Σ' αυτή την περίοδο, κάνει και την εμφάνισή του, ο αλλόδοξος και άγριος ποιμενικός και πειρατικός λαός, οι Αγαρηνοί, που ήταν εγκατεστημένοι, στη βόρεια Αραβία. Το έτος 827 μ.Χ. αποβιβάζονται στη Σικελία και άρχισαν να αιχμαλωτίζουν και να κακοποιούν, τους κατοίκους του νησιού. Μπροστά σ' αυτό τον κίνδυνο, ο νεαρός Ιωσήφ, εγκαταλείπει τη γενέτειρά του και μαζί με τη μητέρα του, έρχεται στην Πελοπόννησο, όπου εγκαταστάθηκε και αισθάνθηκε ασφάλεια. Λίγο, αργότερα, πηγαίνει στη Θεσσαλονίκη, όπου του γίνεται η κουρά, σε Μοναχό. Αμέσως, άρχισε να αγωνίζεται πνευματικά, με αυστηρή άσκηση, που επέβαλλε στον εαυτό του. Με τη μελέτη της Αγίας Γραφής, με τις αγρυπνίες και τις ολονύκτιες προσευχές, κατάφερε να πετύχει μεγάλο βαθμό, πνευματικής τελείωσης. Ο ύπνος του ήταν ελάχιστος και χρησιμοποιούσε για κρεβάτι, το πάτωμα του σπιτιού, στρωμένο με κάποιο δέρμα, άγριου ζώου. Τα ρούχα που φορούσε, ήταν φτωχικά και το φαγητό του ελάχιστο και αποτελούνταν, από λίγο ψωμί και νερό. Συνέχεια έψελνε σε χαμηλούς τόνους, ύμνους, που ο ίδιος συνέθετε, ευχαριστώντας και δοξολογώντας, το Θεό. Αυτές, οι σπάνιες αρετές του, τον βοήθησαν και έγιναν αφορμή, να χειροτονηθεί Ιερέας.

Γρήγορα, γνωρίζεται, με τον Άγιο Γρηγόριο τον Δεκαπολίτη, όπου μαζί ταξιδεύουν, για την Κωνσταντινούπολη και παρέμειναν κλεισμένοι στο Ναό του Αγίου Ιερομάρτυρα Αντύπα, για μεγάλο χρονικό διάστημα. Εδώ, εφαρμόζει αυστηρότερη άσκηση, για τον εαυτό του, προκειμένου να πετύχει μεγαλύτερο βαθμό, στην πνευματική του τελείωση. Λίγο, αργότερα, που άρχισε να αναπτύσσεται η αίρεση των εικονομάχων, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την Κωνσταντινούπολη και το έτος 841μ.Χ. ξεκινά να πάει, στη Ρώμη.

Το ταξίδι για τη Ρώμη δεν ήταν καθόλου ευχάριστο, γιατί συλλαμβάνεται από Κρήτες πειρατές, οι οποίοι και τον οδηγούν στην Κρήτη, όπου τον ρίχνουν, στη φυλακή. Εδώ άρχισε να διδάσκει, όλους εκείνους, που τον επισκέπτονταν, καθοδηγώντας τους συγχρόνως, ότι ο μόνος σωστός δρόμος, για τη σωτηρία του κάθε ανθρώπου, είναι η αρετή. Ενώ, βρίσκονταν φυλακισμένος, συναντιέται με κάποιο σεβάσμιο άνθρωπο, ο οποίος του συστήνεται, ότι είναι ο Άγιος Νικόλαος και του λέγει: « Είμαι από τα Μύρα της Λυκίας και ήλθα να σου δώσω αυτό το χαρτί, για να το διαβάσεις». Μόλις το πήρε ο Άγιος Ιωσήφ, άρχισε να το διαβάζει και να ψέλνει, αυτά που έβλεπε,» Τάχυνον, ο οικτίρμων και σπεύσον, ως ελεήμων, εις την βοήθειαν ημών, ότι δύνασαι βουλόμενος». Έτσι, η επόμενη μέρα που ξημέρωσε, φάνηκε να είναι, εντελώς διαφορετική, από τις άλλες. Ο αρχηγός της εικονομαχίας Θεόφιλος, πέθανε και αμέσως οι Ναοί άρχισαν να στολίζονται, από τις σεπτές και Άγιες Εικόνες. Όλοι οι εξόριστοι, ανακλήθηκαν από τις εξορίες και τους δόθηκε

η άδεια, να εγκατασταθούν, στα Μοναστήρια τους. Με τη σειρά του και ο Άγιος Ιωσήφ, αποφυλακίζεται και επιστρέφει στην Κωνσταντινούπολη, το έτος 842 μ.Χ.

Όμως, στην Κωνσταντινούπολη, ετοιμάζονταν από τους Χριστιανούς, να τελέσουν τα εγκαίνια του Ναού του Απόστολου Βαρθολομαίου, που ο ίδιος είχε χτίσει, με τον Άγιο Γρηγόριο το Δεκαπολίτη. Προκειμένου δε, να τιμηθεί ο Απόστολος, με όλη τη μεγαλοπρέπεια που του ταιριάζει, έπρεπε ο ίδιος να συνθέσει, ασματικούς κανόνες και τροπάρια, για να τα ψάλλουν στα εγκαίνια. Αρχίζει, αμέσως, τις προσευχές και με δάκρυα στα μάτια, παρακαλούσε τον Απόστολο του Κυρίου μας, να του δώσει τη Χάρη, να τα συνθέσει. Μετά από ολονύχτιες προσευχές, είδε σε όραμα τον Απόστολο, να του τοποθετεί το Άγιο Ευαγγέλιο στο στήθος του και να τον ευλογεί. Έτσι, απόκτησε το Θείο Χάρισμα που ποθούσε και άρχισε να συνθέτει με μεγάλη ευχέρεια, κανόνες, κοντάκια και ύμνους, που σήμερα είναι καταχωρημένα, στα λειτουργικά βιβλία της Εκκλησίας μας. Είναι δε, ο κύριος συντάκτης των κανόνων της Παρακλητικής και ο κατ' εξοχή συντάκτης του Ακάθιστου ύμνου, που υμνείται η Θεοτόκος. Αυτό το σπάνιο χάρισμα που κατείχε, έγινε αφορμή να γίνει συμπαθής και αγαπητός και να χαίρει μεγάλης εκτίμησης, από όλους. Όμως, υπήρξαν και μερικοί, που τον μίσησαν και ήθελαν να τον εξοντώσουν. Ανάμεσά τους ήταν και ο καίσαρας Βάρδας, που ελέγχτηκε από τον Άγιο, για την παράνομη σχέση, που διατηρούσε, με τη γυναίκα του γιού του. Μάλιστα δε, κατάφερε κάποια στιγμή, να πετύχει και την εξορία του. Όταν, λίγο αργότερα, ανακλήθηκε από την εξορία, έγινε σκευοφύλακας της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, όπου διατηρήθηκε για μεγάλο διάστημα, μέχρι τη δεύτερη Πατριαρχία του Φωτίου, 877-886 μ.Χ.

Έτσι, έζησε ο Άγιος Ιωσήφ και αφού εγκωμίασε πολλούς Αγίους της Ορθόδοξης Εκκλησίας, με κανόνες και τροπάρια, παρέδωσε την Αγία του Ψυχή, στον Κύριό μας, το έτος 886μ.Χ. Ήταν η 3η Απριλίου και τη μέρα αυτή γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας, όπου του έδωσε τον τίτλο, του Υμνογράφου.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Το δωδεκάχορδον, του Λόγου όργανον, την παναρμόνιον, λύραν της Χάριτος, τον Υμνογράφον Ιωσήφ, τιμήσωμεν επαξίως, ούτος γαρ ανύμνησε, μελιχροίς μελωδήμασι, Πνεύματι κινούμενος, των Αγίων παν σύστημα. Μεθ' ων και ικετεύει απαύστως, δούναι ημίν πταισμάτων λύσιν.

Ακούστε το απολυτίκιο του Αγίου:

{mp3}ag_iwshf_ymnografou{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις « Ορθόδοξου Τύπου», Ο Άγιος Ιωσήφ, ο Υμνογράφος.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Ιωσήφ του Υμνογράφου, τον αφιερώ νω:

1. Σε όσους φέρουν βαπτιστικά το όνομα του Αγίου και ξεχωριστά στον κουνιάδο μου Ιωσήφ και την οικογένειά του, να προστατεύονται στη ζωή τους , από τη Χάρη του Αγίου.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Μάρτιος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.
Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου

Σπηλίου.

{JComments ON}